tarikhema.org

رب زدنی علما

این سخن عشق است نی از شاعریت

کی خسان دانند این اشعار را

(آشکار)

مثنوی

درد نامه

مُرتّب

قاضي علي اکبر درازي

دفعه پهریوت — جنوري ۱۹۶۳ء — جلد هک هزار

دفعه دوم — آگست ۱۹۷۵ء — ۲۵۰

هدیه : ۲ پنه روپیه

حق واسطه قائم

عثمانی پرنټنگ

mandegar.tarikhema.org

tarikhema.ir

pdf.tarikhema.org

tarikhema.org

بسم الله الرحمن الرحیم

در بیان درد و ارشاد پیر و مرشد

۱. باز آمدم بخیالِ دیگر — کردیم بیان حالِ دیگر

۲. گر ذرهٔ درد در تو آید — ثریا با آسمان برآید

۳. هیهات که بیخبر شدی تو — غمِ درد بگیر در عشق شو

۴. جز درد دگر رهی نباشد — شاه است دگر شهی نباشد

۵. این درد رساندت خدا را — در لحظه نمایدت خدا را

۶. این درد بود همه سعادت — این درد شده همه هدایت

۷. این درد قطع کند منازل — شد در دو جهان عشق نازل

۸. کم میکند او غرور شاهی — چه چتر و چه تخت و چه مباهی

۹. گر درد ترا نشد میسر — هیهات که مانده مقصر

۱۰. گر کشف بتو شود کرامات — جز درد بحالِ تستم هیهات

۱۱. سر مطلب درد یار باشد — بی درد همیشه خوار باشد

mandegar.tarikhema.org
tarikhema.ir
pdf.tarikhema.org

در بيان درد وارشاد پير مُرشد (سنڌي ترجمو)

١- وري دل ۾ ٻيو خيال پيدا ٿيو - جنهن ڪري وري ٻيو احوال پيش ڪيائين

٢- جيڪڏهن ذرو درد توکي رسي ٿو - ته آسمان تائين دانهون ڪري ٿو

٣- افسوس تنهنجي حال تي جو توکي ان جي شان جي خبر نه آهي - درد جو غم ڪر ڇو جو انهيءَ غم ۾ رهه -

٤- دردن کان سواءِ ٻيو ڪو رستو ڪونهي - درد شاهه آهي ٻيو ڪو شاهه ڪونهي

٥ اهو درد توکي خدا وٽ پهچائيندو ڇو جو جهت ٻن توکي ... پهچائيندو .

٦ اهو درد نيڪ بختي جي نشاني آهي انهيءَ درد ۾ سڀ هدايت سمايل آهي

٧- درد سڀ منزلون طي ڪرائيندو - ٻنهي جهانن ۾ عشق عطا ڪري ٿو

٨. هو بادشاهي غرور کي گم ڪري ٿو ۽ تاج ۽ تخت جي غرور کي ڇڏائي .

٩ جيڪڏهن توکي درد حاصل نه ٿيو ته افسوس جي ڳالهه آهي ۽ تنهنجو قصور آهي

١٠ جيڪڏهن توکي ڪشف ۽ ڪرامت نصيب ٿي ته به هن درد کان سواءِ تنهنجي حالت تي افسوس آهي

١١ مطلب ته درد خدا پاڪ جو يار آهي - بي درد هميشه خوار آهي .

tarikhema.org
mandegar.tarikhema.org
tarikhema.ir
pdf.tarikhema.org

tarikhema.org

یک روز به پیر خود رسیدم ۱۲ — جز درد نه قصه‌ها شنیدم
هم مجلسیان شده بگریه زار ۱۳ — هر خاص و عام بود بیچار
خود شد لبِ عاشقان چشم پُر آب ۱۴ — ترگشت زمین و آسمان به سیلاب
آن پیر به بیخودی رسیده ۱۵ — تیغی ز میانِ دل کشیده
بر هر کس چشم جادویی زد ۱۶ — دیوانه شده ز حد بچمید
آن چشم که بود خنجرِ عشق ۱۷ — دانیم که بود مظهرِ عشق
از درد همی کشید آهی ۱۸ — از آه همی نمود راهی
در راه ز عشق می نموده ۱۹ — دلِ خاص و عام را ربوده
کن قبر تو آشکار شیدا ۲۰ — ور نه که قیامت است پیدا
این جان که می شود خرابم ۲۱ — در سوز و گداز من کبابم
نگاه که بمن نگاه کردی ۲۲ — پُر درد همی شدم بدردی
هر کس که بر و نظر بیفتاد ۲۳ — اُفتاد بخاکِ پا نه استاد
هر مرد که درد مایهٔ عشق ۲۴ — بر عاشق هست سایهٔ عشق
بیدرد مباش گر تو مردی ۲۵ — دردی نه تراست داد که زردی

mandegar.tarikhema.org
tarikhema.ir
pdf.tarikhema.org

tarikhema.org

۱۲. هڪ ڏينهن مان پنهنجي مرشد جي حضور ۾ ويٺس. انهيءَ درد کان سوا ٻيو ڪو ... نه ٻڌم.

۱۳. مجلس جي ويهڻ مهل انهن زار زار روئي ڏنو. سڀ ... ۽ عام خاص به روئڻ لڳا.

۱۴. هن پاڻ آه ڀري ڪڍي ۽ سڏ ڪيو ۽ اکين مان نار ڦٽي وهيا. جنهن جي سيلاب سان زمين آلي ٿي ٿي.

۱۵. منهنجو مرشد بيخوديءَ جي حالت ۾ هو. هن دل جي ميڙ مان تار جهڻي ٿي ڪڍي.

۱۶. هر ڪنهن شخص کي هن درد ڀريل اکين سان ٿي ڏٺو. جنهن ڪري هو بيحد ديوانا ٿي ويا هئا.

۱۷. اهي ڪيئن عشق جو خبر هيون. انهن کي معلوم نه هو ته اهي عشق جو ظهور هيون.

۱۸. درد کان جڏهن آه ٿي ڪڍي ته اهي آه سان هن سيني کي راه ٿي ڏيکاري.

۱۹. اها عشق جي آه هئي جنهن ڪري عام ۽ خاص جي دل ڪنبجي ٿي ٿي.

۲۰. اي عاشق آ ”شڪار“ صبر ڪر. نت قيامت پيدا ٿي پوندي (سبحان الله)

۲۱. هي منهنجي جان ويران ۽ اجڙيل هئي ڳاراٽي ۽ سوز کان منهنجي دل ڪباب ٿي ٿي.

۲۲. ڪنهن وقت هن مون ڏانهن نگاه ڪئي. ته مان دردن سان ڀرپور ٿي ويس.

(ڪٿي آهي معظم الدين سيلاني جو فيض؟ ڪٿي آهي ٻي ڪنهن جي دعا جو اثر؟ (مرتب)

۲۳. جنهن به شخص تي هن نگاه ٿي ڪئي ته هن جا پير نڪري ٿي ويا ۽ مڪو ڪري ٿي پيو.

۲۴. فرمايائين ته اهو درد عشق جو سينگار آهي. عاشقن کي عشق جو ٻاجهه ونڊ ڏني.

۲۵. جڏهن تون مرد آهين ته بي درد ٿي. جڏهن تون بي درد ناهين ته تون مرد به آهين.

pdf.tarikhema.org

mandegar.tarikhema.org

tarikhema.ir

tarikhema.org

۲۶. آن کارِ بطون از وصولِ است | دائم که خنداد هم رسول ست

۲۷. بد عهد خبست ز رازِ مولیٰ | در بردِ جهان شوی تو دلی

۲۸. دید اوّل و آخرین بود او | بیند و شنود هم سخن گو

۲۹. کس نیست دگر بجبر حق اینجا | بر ارض و سما و هم درینجا

۳۰. آن روز که چشم پیر دیدم | در عمر همه گهی ندیدم

۳۱. آن دیدهٔ فیض ما چه دیده | پس درد بجان و دل رسیده

۳۲. چشم که ز دیده او ترسناک | چشمش بزمین دگر بر افلاک

۳۳. حالت بروی چو غلبه میکرد | رو سرخ شدی گهی رخش زرد

۳۴. از درد بسی بیان بکردی | پُر درد بیان عیان بکردی

۳۵. بسیار عرق بر او همی شد | هم نعره بجوشش تر همی زد

۳۶. از دیده مدام اشکباران | هم مجلس مست جمله یاران

۳۷. یاران همه ز جذبِ مستی | شد توبه کنان ز خود پرستی

۳۸. با درد کسی که می رسیده | محتاج بسی باد کشیده

۳۹. در به خود داد همی نشانند | بر پای برای او ستادند

mandegar.tarikhema.org
tarikhema.ir
pdf.tarikhema.org

tarikhema.org

۲۶- ايهو انداز وارو محرم درد کان حاصل ٿئي ٿو. مان ڄهانٿو ته اهو خدا ۽ رسول آهي

۲۷- درد الله جي راز جي خبر ڏئي ٿو. ٻنهي جهانن ۾ هو ٽنبو وڄائي ٿو.

۲۸- اول ۽ آخر اهوئي آهي. ڏسندڙ ٻڌندڙ ۽ ڳالهائيندڙ اهو آهي.

۲۹- زمين ۽ آسمان ۽ هر هنڌ هر جاءِ حق کان سواءِ ٻيو ڪو ڪونهي.

۳۰- انهيءَ ڏينهن مان پنهنجي مرشد جون اکيون ڏٺيون. ساري عمر ۾ ورڪي
اهڙيون نه ڏٺيون.

۳۱- اهي فيض واريون اکيون جڏهن مان ڏٺيون ته منهنجي دل ۽ جان ۾ درد سمائجي ويو.

۳۲- منهنجون اکيون هنڪي ڏسڻ سان ڏڪي ويون. سندس هڪ اک زمين تي ته
ٻي آسمان تي هئي.

۳۳- حالي جڏهن هن تي غلبه ٿي ڪيو ته سندس منهن ڪڏهن ڳاڙهو ته ڪڏهن پيلو
ٿي ٿي ويو.

۳۴- درد جو هن گهڻو بيان ٿي ڪيو ۽ درد پريو حال ظاهر ٿي ڪيو.

۳۵- سندس منهن مان گهڻو پسينو ٿي وهيو. ۽ هن جوش منجهان نعرو ٿي هنيو.

۳۶- سندس اکين مان هميشه آب جاري هوندو هو. محفل وارا هميشه مست ۽ مخمور
هوندا هوا.

۳۷- سڀئي محفل وارا مستي ۽ جذب ۾ هوندا هوا. خودپرستي کان توبه ڪندا هوا.

۳۸- درد وارو جيڪو ڪو آيو ٿي ته هن کي تحقيق پاڻ ڏانهن ڇڪيائون ٿي.

۳۹- انهيءَ کي تخت تي پاڻ سان گڏ ويهاريائون ٿي ۽ انهيءَ لاءِ اُٿي بيٺا ٿي.

mandegar.tarikhema.org
tarikhema.ir
pdf.tarikhema.org

tarikhema.org

۴۰. اورا از لبِ آن ... دار — می کرد لبش بپرستش شاد

۴۱. بی درد اگر کسی بماند — میگفت همی مرا نشاید

۴۲. پر درد به مجلسم خوشتر — بی درد مراست درد در سر

۴۳. آن درد به مجلسم مبادا — بی درد به محفلم مبادا

۴۴. آن وقت که گهی یاد کردم — نی زنده بلکه هیچ مرده

۴۵. گاهی که مرا چون یاد آید — در غم دل و جان نهاد آید

۴۶. می آمد در میان جماعت — می برد دل همه بغارت

۴۷. از درد چون آه می کشیدی — در لحظه به لامکان رسیدی

۴۸. هر کس بفغان گریه زار — هیهات کننده نی بگفتار

۴۹. آن دم همه دختران و فریاد — از جان و تن می شدند آزاد

۵۰. گر چشم سوی کسی فگندی — اورا بهوای هو بربندی

۵۱. در دیده او نه چشم دیگر — باهم نشدی با چه منظر

۵۲. آن دیده مست همچو شیران — بیننده می شدند حیران

۵۳. دنیای دلش چو موج در تج — او فیض دهنده قوت در فوج

mandegar.tarikhema.org
tarikhema.ir
pdf.tarikhema.org

tarikhema.org

٤٠. انهيءَ کي ڪافي عزت ڏنائون ٿي ۽ انهيءَ جي گهٽي دل جوئي ڪيائون ٿي.

٤١. بي درد جيڪڏهن ايندو هو ته فرمائيندا هوا ته هيءُ مون کي نٿو سڃاڻي.

٤٢. اسان جي محفل ۾ درد وارو ڇڳو لڳي ٿو. بي درد اسان کي مٽي جو سور لڳي ٿو.

٤٣. درد وارو اسان جي محفل ۾ ڀلي اچي. بي درد اسان جي محفل ۾ شل نه اچي.

٤٤. اُهو وقت جڏهن ياد اچي ٿو ته جيڙو نه بلڪ پاڻ کي مثل سمجهان ٿو.

٤٥. جڏهن جو هو مون کي ياد اچي ٿو ته دل ۽ جان ۾ غم جي نشاني ظاهر ٿئي ٿي.

٤٦. جيڪو به انهيءَ مجلس ۾ ايندو هو سو پنهنجي دل ڦرائي ويندو هو.

٤٧. درد مان جڏهن آه ٿي ڪيائون ته هڪ لمحي ۾ لامڪان تي پهتي.

٤٨. هر هڪ رفيق آه ڪئي ۽ رنو ٿي. هر هڪ کي افسوس هو ۽ هن کان ڪجھ گفتگو ڪري نٿي سگهيو.

٤٩. انهيءَ وقت سڀئي آه ۽ زاري ۾ پيا ٿي. جان ۽ تن کان آزاد ٿيا ٿي.

٥٠. جنهن ڏانهن نظر ٿي ڦيرايائون ته هن کي هوهوا کان ڪيڏي ٿي چڏيائون.

٥١. هنجي نظر پيائي ڪان هٿي. پوءِ تون هن سان هڪ چون ٿو ته ٿين ته هن جو مظهر ڏسين.

٥٢. اُهي اکيون شيشن وانگر مست هيون. ڏسندڙ حيران ٿي پئي ويا.

٥٣. هن دل جو درياهه لهرن ٿي لهردن هٿي رهيو هو. ۽ بي شمار فيض عطا ٿي ڪيو.

mandegar.tarikhema.org
tarikhema.ir
pdf.tarikhema.org

tarikhema.org

۵۴. فرمود مرا بروز دیگر — اوّل تو ز خویشتن به بگذر

۵۵. اگر از خود ممکنی ثوابی — آن بر تو همی شود حجابی

۵۶. محجوب همی کند ثوابت — آن بلکه ثواب شد عذابت

۵۷. هر کس که نماز می گذارد — او جای ملامتی ندارد

۵۸. بی فکر نماز را نخوانی — آن وقت مگر خود ندانی

۵۹. بی خود شدن و نماز خواندن — با خود شدن و بغیر ماندن

۶۰. آن کیست کرابیت بخواند — و آن کیست مرا که می نشاند

۶۱. آن کیست که در رکوع آرد — و آن کیست که در خضوع آرد

۶۲. خود را بمیان نمی شماری — زنهار تو خویشتن نیاری

۶۳. هرگز تو نئی مگر خداهست — یک دم ز تو دور نی جداهست

۶۴. من و ما همین از و بدانی — زنهار تو در میان نمانی

۶۵. گاهی بسجود در نماز ست — گه ناز گهی در فن نیاز ست

۶۶. با خود نشوی به بیخودی باش — تا سرّ خدا بتو شود فاش

۶۷. گه دانهٔ سبحه می شمارد — گاه از زنّار سر بر آرد

mandegar.tarikhema.org
tarikhema.ir
pdf.tarikhema.org

tarikhema.org

٥٤- بي ڏينهن مون کي فرمايائون - ته پهريون تون پاڻ کي فنا ڪر.

٥٥- جيڪڏهن تون پاڻ کي وچ ۾ آڻين ثواب جو ڪم به ڪندين. اهو تنهنجي لاءِ وڏو حجاب ثابت ٿيندو.

٥٦- تنهنجو ايهو ثواب تو کي حجاب ۾ رکندو ۽ اهو ثواب تنهنجي لاءِ عذاب ٿيندو.

٥٧- جو شخص نماز ادا ڪريٿو ته اُن تي ڪاملامت نٿي اچي.

٥٨- بي خياليءَ سان نماز نه پڙهه. مگر انهيءَ وقت جو تو کي پنهنجي جاڻ نه پوي.

٥٩- بيخودي تون نماز پڙهه. جيڪڏهن تون هستيءَ سان نماز پڙهندين ته اُها غير ۾ شمار ٿيندي.

٦٠- اُهو ڪير آهي جو ڪرايت ڪريٿو؟ اهو ڪير آهي جو مراقبي ۾ ويهاري ٿو؟

٦١- اهو ڪير آهي جو رڪوع ۾ آڻي ٿو؟ اهو ڪير آهي جو عاجزي ڪرائي ٿو؟

٦٢- پاڻ کي انهيءَ وچ ۾ نه گڻ. ڪڏهن به تون پاڻ کي وچ ۾ نه آڻ.

٦٣- تون آهين ئي ڪو نه مگر اُهو پاڻ خدا آهي. تو کان هڪ دم به نه پري ۽ نه جُدا آهي

٦٤- مان ۽ اسان سڀ هندڙا انهن سمجهه. تون پاڻ کي ڪڏهن به وچ ۾ نه آڻ.

٦٥- ڪڏهن نماز ۾ ڪڏهن سجدي ۾ آهي. ڪڏهن ناز ۾ ته ڪڏهن نياز ۾ آهي.

٦٦- پاڻ وچ ۾ نه آڻ مگر بيخودي ۾. ته تو تي الهي اسرار کلي پون.

٦٧- ڪڏهن تسبيح پڙهي ٿو. ته ڪڏهن جڏهن مان ظاهر ٿئي ٿو.

mandegar.tarikhema.org
tarikhema.ir
pdf.tarikhema.org

tarikhema.org

۶۸. گاهی به جبین قشقه دارد — گه بر رخِ خویش وسمه مالد

۶۹. بشناس به هر لباس سلطان — در ذرّه ذرّه او یکی دان

۷۰. این راهِ یقین نه سر بتابی — فی الجمله مظاهرش بیابی

۷۱. این جمله جهان ذاتِ حق است — آن ذات همه صفاتِ حق است

۷۲. با هستی خود هر آنچه کردی — آن هیچ نشد چه راه بردی

۷۳. یک دم بخدا اگر تو باشی — بیخود ز خودی مگر تو باشی

۷۴. دانی که بیافتم خدا را — این حرف بس است آشکارا

۷۵. جهلِ تو گشت راهِ وحدت — بس سیر همی کنی بکثرت

۷۶. آن کثرت وحدتش یکی دان — در منزلِ عشق لاشکی دان

۷۷. عالم در تو توئی بعالم — داری تو خیالِ این مسلّم

۷۸. عالم همه جملگی خیال ست — وهم ست ولی بقیل و قال ست

۷۹. هست این همه عالم خیالات — دانی ز کجاست این مقالات

۸۰. ای مستغرق شدن همین جا — سر پا می شوند گم درین جا

۸۱. این جائے جسم و جان بماند — دانی که هم این و آن بماند

mandegar.tarikhema.org
tarikhema.ir
pdf.tarikhema.org

tarikhema.org

۶۸. ڪڏهن پيشانيءَ تي تلڪ لڳائي ٿو. ڪڏهن منهن تي رنگ لڳائي ٿو.

۶۹. هر لباس ۾ انهيءَ بادشاهه کي سڃاڻ. ذري ذري ۾ تون هن کي هڪ ڄاڻ.

۷۰. انهيءَ يقين جي راهه کان منهن نه ڦير. ته سڀ ۾ تو کي هن جو ظهور و نظر اچي.

۷۱. هيءَ سارو جهان انهيءَ حق جي ذات آهي. ايها ذات انهيءَ حق جي صفات آهي.

۷۲. جيڪي به هستيءَ سان تون ڪنديس. ته اُن مان ڪجهه به نه ٿيندو اگرچه ڪهڙي راهه به وٺندين.

۷۳. جيڪڏهن هڪ پل تون خدا سان ملين ته تون خوديءَ کان بيخود ٿي وڃين.

۷۴. ڄاڻ ته خدا اڪيءَ هٽ ڪيم. اي آشڪار! ايهي اکر تولاءِ ڪافي آهن.

۷۵. وحدت جي راهه جيڪڏهن تو کي حاصل ٿئي ته پوءِ تون ڪثرت جو سير ڪندين.

۷۶. اُها ڪثرت ۽ وحدت تون هڪ سمجهه. عشق جي راهه ۾ شڪ نه آڻ.

۷۷. عالم تو ۾ آهي تون عالم ۾ آهين. اي ايمان وارا! ايهو خيال رک.

۷۹. سارو جهان خيال آهي. سمجهه ته هيءُ گفتگو ۽ ڳالهه ٻولهه ڪٿان اچي ٿو؟

۷۸. سارو جهان خيال آهي ۽ وهم ۽ فقط ڳالهه ٻولهه آهي.

۸۰. جيڪو انهيءَ خيال ۾ گم ٿيو ته منجا سر ۽ پير گم ٿي ويندا.

۸۱. انهيءَ جاءِ تي نه جسم ۽ نه جان رهيو. سمجهه ته نه هيءُ ۽ نه هو رهيو.

mandegar.tarikhema.org
tarikhema.ir
pdf.tarikhema.org

tarikhema.org

۸۲. این جان چگونه چون بگنجد | هیهات درون برون نگنجد
۸۳. من غرق شدم به آب حیرت | بر خواست چه موج بحر وحدت
۸۴. من و تو شده ایم غرقِ دریا | دریا همه شد کجاست من و ما
۸۵. چون مرده بود بدست غسّال | دان هم تو چنان که خود درین حال
۸۶. من مرده شدیم او ست زنده | جنباند او منم چون زنده

سچل سرمست تخلص "آشکار"

ختم شد

mandegar.tarikhema.org
tarikhema.ir
pdf.tarikhema.org

tarikhema.org

٨٢- هن حيرت واري جاءِ ۾ ڪيئن سمائجي سگهندين - افسوس جو تون اندر
باهر نه سمائجي سگهندين -

٨٣- جڏهن وحدت جي سمنڊ جي لهر چڙهي ته مان حيرت واري درياهه ۾
غرق ٿي ويم .

٨٤- تون ۽ مان سڀ درياهه ۾ غرق ٿي ويو - اُهو سمورو درياهه ٿي ويو پوءِ
مان ۽ اسان ڪٿي رهيا سون -

٨٥- جيئن مُردو غسُل واري جي هٿ ۾ هوندو آهي - تيئن تون پڻ سمجهه
۽ انهيءَ خيال ۾ رهه -

٨٦- مان مثل آهيان ۽ هو جيئرو آهي - ۽ اهو جيئرو مرڻ کي هلائي ٿو -

---

(نوٽ) هن مثنوي ۾ چل سرمست پنهنجو تخلص "آشڪار" ڏيکاريو آهي -

mandegar.tarikhema.org
tarikhema.ir
pdf.tarikhema.org

tarikhema.org

ضروري گذارش

سرتاج الشعراء شاهنشاهِ عشق، منصورِ آخرزمان، شاعرِ هفت زبان، حضرت سچل سرمست پنهنجي سموري ڪلام پارسي، اردو، سرائيڪي ۽ سنڌي ۾ عشق ۽ درد جي بيحد ۽ بي انتها تعريف ۽ توصيف ڪئي آهي. انهيءَ جي باوجود عشق جي تعريف ۾ خلاصه بياض ڇپيو آهي جو مثنوي "عشق نامه" جي نالي سان مشهور آهي جا ماهه نومبر ١٩٦٢ع ۾ سنڌي معنيٰ سميت شائع ڪئي ويئي آهي. هي مثنوي "درد نامه" درد جي تعريف ۾ چيل آهي. هن قادرالڪلام شاعر پارسي ۾ ايترو شعر چيو آهي جو شايد ڪنهن ايراني شاعر جو به شعر نه هجي. پنهنجي مادري زبان ۾ شعر چوڻ ڪا وڏي ڳالهه نه آهي مگر قابلِ داد شاعر اهو ٿي سگهي ٿو جو غير مادري زبان ۾ شعر چوي. ساري دنيا ۾ هي اقليم سخن جو تاجدار شاعر آهي جنهن ستن ٻولين عربي، فارسي، اردو، پنجابي، هندي، سرائيڪي ۽ سنڌي ۾ لاتعداد شعر چيو آهي. بيشڪ هن جو وجودِ مسعود ساري سنڌ ۽ پاڪستان لاءِ باعثِ فخر ۽ ناز آهي.

سندس پارسي تصنيفات منجهان "ديوان آشڪار" "مثنوي عشق نامه" ۽ "مثنوي گدازنامه" اڳ شائع ٿي رهيون آهن. هي مثنوي انهيءَ سلسلي جو چوٿون نمبر ڪتاب آهي "مثنوي تارنامه" سنڌي معنيٰ سميت تيار ڪئي ويئي آهي جا عنقريب شائع ڪئي ويندي.

الفقير قاضي علي اڪبر درازي

mandegar.tarikhema.org
tarikhema.ir
pdf.tarikhema.org